

Píseň noční mlhy

Mysleli jsme si, že nás nikdo nevidí.
Omyl. Sledovala nás padlá rosa.
Ještě před východem Slunce se mi zdálo,
že v zahradě slyším kvěsti jasmínu
- takové bylo ticho - napěnavé, dychtivé.

Pak z ilustrace na nás vze
vyšel démon jiných větrů,
otevřel knihu a já se vznesla,
abych z vrcholků bílých mraků
spatřila, jak vychází na nebesa
dvě rudé planoucí Slunce.

Vše, co jsem skryla ve své dlani,
bylo odhaleno. Vše. A já se
rozplynula v extázi.

www.psanci.cz